

وقتی از آسمان قورباغه می‌بارد!

تاکنون داستان‌های زیادی از باران موجودات زنده شنیده‌ایم، از بارش ماهی و قورباغه گرفته تا سوسمار و حلزون و حتی کوسه‌های آدم‌خوار! اما این داستان‌ها تا چه حد واقعیت دارند؟

تاکنون داستان‌های زیادی از باران موجودات زنده شنیده‌ایم، از بارش ماهی و قورباغه گرفته تا سوسمار و حلزون و حتی کوسه‌های آدم‌خوار! اما این داستان‌ها تا چه حد واقعیت دارند؟

طوفان‌های حاره‌ای اقیانوسی توان بلند کردن کوسه‌ها را ندارند، اما آن قدر نیرو دارند که آبزیان کوچک‌تر را با خود به ساحل ببرند.

در فیلم تلویزیونی شارکنادو (بر وزن تورنادو به معنی گردباد) که به تازگی از یکی از شبکه‌های علمی تخیلی امریکا پخش شده، از آسمان کوسه می‌بارد. پیش‌فرض اساسی این فیلم را می‌توان در این جمله که یکی از شخصیت‌های فیلم گفته است، خلاصه کرد: «کوسه‌ها در طوفان. شارکنادو. دیوانه کننده است.>. بادهای بسیار پرسرعت یک طوفان عظیم در لس آنجلس، تبدیل به طوفان مهیبی در اقیانوس می‌شود و کوسه‌ها را از دریا برداشته، به خشکی می‌برد و آنها را به سمت انسان‌ها پرت می‌کند. در روی خشکی هم کوسه‌ها همان کاری را انجام می‌دهند که همه از آن وحشت دارند: حمله به انسان‌ها.

البته در دنیای واقعی کوسه‌ها از آسمان نمی‌افتند! اما ماهی، قورباغه و تمساح‌ها چرا؛ و دانشمندان فکر می‌کنند که احتمالاً این به دلیل پدیده‌ای آب‌وهوایی به نام "گردباد دریایی" است که اولین بار در سال 1738 بوسیله مسافری به نام توماس شو ابداع شد.

به گزارش نشنال جئوگرافیک، یک گردباد دریایی طوفانی است که در بالای بدنه آب اتفاق می‌افتد. زمانی که این پدیده رخ می‌دهد، ستونی از آب از اقیانوس به هوا برمی‌خیزد و با پیوستن به ابر طوفان‌زا، شروع به چرخش بر فراز اقیانوس می‌کند. کریستوفر واکارو که سخنگوی اداره ملی آب‌وهوای ایالات متحده است، می‌گوید که گردبادهای دریایی نوعاً ضعیف بوده و عمر کوتاهی دارند.

یک گردباد دریایی می‌تواند در هر جایی از جهان اتفاق بیفتد، فقط کافی است که عناصر لازم برای آن حاضر باشند: یک طوفان مملو از رعدوبرق و چرخش بادهای در جهات مختلف. هرچند، احتمال این که یک گردباد دریایی به شهر ساحلی لس‌آنجلس برخورد کند، چندان زیاد نیست. طوفان‌ها در جزایر بیشتر اتفاق می‌افتند، زیرا به گفته واکارو «اجزای تشکیل دهنده این گردبادها بیشتر در دسترسند و قدرت بیشتری هم دارند>، حال آنکه هوای خنک شده بوسیله اقیانوس در نزدیکی شهرهای ساحلی، از یک اغتشاش جوی (که لازمه چنین طوفانی است) جلوگیری می‌کند.

یک گردباد ممکن است حیواناتی را که در نزدیکی سطح آب قرار دارند، جارو کرده و آنها را به خشکی بیاورد. به گفته واکارو گردبادها چیزی شبیه به فرچه‌های شوینده عمودی در یک کارواش هستند که آب را می‌چرخانند و سپس آن را به سوی هرچیزی که در مسیرشان است پرت می‌کنند.

انتظار نداشته باشید که هیچ کوسه‌ای در این لوله جارو گیر کند! واکارو می‌گوید: «به رغم این که طوفان هوا را در طول سطح آب می‌فشارد، الزاماً عملکرد آن شبیه یک جارو برقی نیست که کوسه‌ها و حیوانات دریایی دیگر را که در اعماق اقیانوس‌ها هستند، به بیرون بمکد. کوسه‌ها حتی آن قدر نزدیک نخواهند بود که وارد چرخه آب شوند، حال بماند که در هر حال به دلیل وزن زیاد آنها این نیرو به تنهایی برای جابجا کردن آنها کفایت نمی‌کند.>.

اما در مورد مخلوقات کوچک‌تر چه؟ دانشمندان هرگز شاهد سفر حیوانات کوچک‌تر از طریق یک گردباد نبوده‌اند. اما به گفته واکارو گزارش‌های زیادی درباره افتادن ماهی‌ها و قورباغه‌ها از آسمان به زمین وجود دارد. و احتمالاً دلیلش همین گردبادها هستند. چند نمونه آن در زیر آورده شده‌اند:

باران ماهی

می‌توانید آن را نوع جدیدی از ماهی‌گیری با طعمه مصنوعی بنامید. در یک روز طوفانی در مارس 2010/ اسفند 1388، ساکنین لاجامانو در استرالیا چیزی بیشتر از صدای نم نم باران را بر قسمت بیرونی سقف ساختمان‌شان شنیدند. آن گونه که در مقاله‌ای در دیلی میل آورده شده است، ضربه‌های متوالی و سنگین ناشی از برخورد ماهی‌ها به زمین گوش خراش شده بود؛ و در پایان طوفان آنها

مجبور بودند که کل شهر را از نو تمیز کنند.

در این مقاله از یک هواشناس نقل شده که شاید علت این باران ماهی، یک طوفان بوده باشد. طبق فرضیه‌ای که او مطرح کرد، بادهای ماهی‌ها را بالا بردند و آنها را از رودخانه‌ای که صدها کیلومتر از آنجا فاصله داشت، بر روی بام‌های این شهر پرت کردند. وی علاوه بر این افزود که آن ماهی‌ها در طوفان یخ زده بودند و هنگامی که افتادند، یخشان باز شد. به همین دلیل است که یک شاهد عینی گزارش داده که این ماهی‌ها که به از نوع ماهی پرچ پولک دار (یک ماهی آب‌های آزاد که در آب‌های رودخانه‌های استرالیا زیاد پیدا می‌شود) هنگامی که از آسمان می‌افتادند هنوز زنده بودند.

همچنین در این مقاله از یک زن نقل شده که: ««همه آنچه می‌توانم بگویم این است که خدا را شکر می‌کنم که بارانی از کروکودیل‌ها نباریده است!».

ریزش قورباغه

قورباغه‌ها مشکل بزرگی در دنیای گردبادها هستند. گزارش‌های زیادی از بارش قورباغه‌ها از آسمان وجود دارد، که قدیمی‌ترین آنها به قرن سوم پس از میلاد باز می‌گردد. هنگامی که آتنیوس، زبان شناس و نویسنده یونانی به گزارش یک تاریخدان یونانی به نام هراکلیدس لمبوس، اشاره کرد که خبر از بارش قورباغه در دو شهر یونانی پائونیا و داردانیا داده بود: ««آنها می‌گویند که در پائونیا و داردانیا، پیش از این از آسمان قورباغه باریده است... تعداد این قورباغه‌ها آن قدر زیاد بوده که خانه‌ها و کوچه‌ها پر از آنها شده بودند».

خیلی داستان‌های دیگر در مورد بارش دوزیستان از آسمان وجود دارد، که عمدتاً می‌توان آنها را با گردبادها مرتبط دانست: تولوز فرانسه در سال 1804، دربی انگلیس در سال 1841، جبل الطارق در سال 1915، کلدفیلد جنوبی در انگلیس در سال 1306/1927، و اودزاک صربستان در سال 1384/2005.

به گفته قورباغه شناسان، مشکل این است که قوه تخیل برخی از مردم بیش فعال است. در حالتی که در خلال باران قدرت دید کاهش می‌یابد، شاید یک گروه از قورباغه‌های در حال جست و خیز را با بارش قورباغه از آسمان اشتباهی می‌گیرند.

مسئله بعدی، معمای بارش بچه قورباغه است. در ژاپن در سال 1388/2009، چند شهر در منطقه ایشیکاوا شاهد بارش پراکنده بچه قورباغه از آسمان بودند. به رغم این که برخی این احتمال را مطرح کرده‌اند که شاید این بچه قورباغه‌ها از دهان پرنده‌های شکارچی افتاده باشند، یک چیز روشن است: این بچه قورباغه‌ها پای برای حرکت نداشتند!

داستان حلزون

یک سری بحث‌ها بر یک حادثه عجیب در نزدیکی ورسستر انگلیس در روز 28 می سال 1881 متمرکز شده است. در آن حادثه یک نوع حلزون به نام پریوینکل روی مزرعه‌ای در نزدیکی کلیسای سن بارید. در گزارشی که در مجله محلی بروز ورسستر منتشر شد، برخی از افراد محلی ادعا کردند که شاهد ««سقوط دسته‌ای از تک کپه‌ای‌ها» بودند. در گزارش آمده بود که پریوینکل‌ها هنوز زنده بودند، و حتی بعضی‌ها ادعا کردند که سخت پوستان دیگری مانند خرچنگ هم از آسمان سقوط کرده‌اند.

آدم‌های شکاک بر این باور بودند که احتمالاً اینها کار یک ماهی فروش بوده است. ماهی فروش‌ها در پاسخ گفتند که آنها هیچ گاه صدف تازه را دور نمی‌ریزند.

یک فرد علاقه‌مند به نام جی لی بزوارد، مقاله‌ای در همان مجله نوشت تا پدیده گردباد دریایی را تشریح کند، و آن را ««یک طوفان چرخشی» خواند که می‌تواند ««در گردباد خود تا نیم تن پریوینکل را بالا ببرد».

و جی پی بیتس آن را ««یکی از بزرگ‌ترین و عجیب‌ترین پدیده‌های طبیعی» نامید.

سوسمار در هوا

در 26 دسامبر سال 1887، نیویورک تایمز گزارش کرد که دکتر جی ال اسمیت از سیلورتون تاونشیپ کنتاکی دید که چیزی از آسمان بر زمین افتاد. و سپس شروع به خزیدن به سمت او کرد. در ادامه خبر نوشته شده بود که ««هنگامی که آن جسم را معاینه کرد، دریافت که یک سوسمار است». چند ماه بعد، سیلورتن یک سوسمار دیگر را در حال حرکت در کارخانه تازه تاسیس تراننتین خود دید.

دکتر خوب ما به تعقیب سوسمارها رفت. او شش تایی دیگر از آنها را یافت. ««همه آنها سالم و سرحال و با قد تقریبی 30 سانتی‌متر». این مقاله هم حضور آنها را به گردباد دریایی نسبت داد.

لبریز از کرم

در روز 8 جولای سال 1386/2007، دسته بزرگی از کرم‌ها از آسمان جنینگز لوئیزیانا بر زمین ریختند. طبق گزارشی که از شبکه تلویزیونی KLPC news پخش شد، این کرم‌ها احتمالا سوار گردبادی شده بودند که 8 کیلومتر آن طرف‌تر در حال وزیدن بود. هنگامی که این بی‌مهرگان به زمین رسیدند، شروع به لول خوردن و خزیدن بر روی زمین کردند.

النور بیل، کارمند اداره پلیس که شاهد این کرم‌ها بود، گفت: ««هنگامی که دیدم آنها در حال وول خوردن هستند، گفتم، «کرم‌ها آمدند، عقب بروید»». باز خوب است که کوسه نبود!